

Všechna ta slova, všechny ty kroky,
já si to pamätám celé tie roky,
když se nám rozpadlo v co člověk věří
a my jsme zůstali v samotě stát,
neuměl jsem ti říct
že ťa to bolí a ja že ťa milujem
víc než cokoli,
tak zbylo nám ticho zavřených dveří
a my se rozhodli sebe se vzdát.

Jenže tě stále čekám
a tajně svlékám
vždycky, když měsíc mi září na polštáři,
ve snách pak šeptám,
křičím, že mě to ničí,
pro pomoc lítám si za hvězdáři.

Tak až vyjde slunce nebudme cizí,
tie jazvy na srdci nikdy nezmizli,
vždyť nejsme svatí, možná se ztratí,
já nechcem večer čo večer sa bát.

Vždyť si mi tvrdila,
že sa mi páčiš,
ale keď zradíš ma,
tak vykrváciš,
za všechno zaplatím, ale čas nevrátím,
nemôžem dávať, keď nemám čo dát.

Jenže tě stále čekám
a tajně svlékám
vždycky, když měsíc mi září na polštáři,
ve snách pak šeptám,
křičím, že mě to ničí,
pro pomoc lítám si za hvězdáři.

Jenže tě stále čekám
a tajně svlékám
vždycky, když měsíc mi září na polštáři,
ve snách pak šeptám,
křičím, že mě to ničí,
pro pomoc lítám si za hvězdáři.